

Ε.Δ.Ε.: 25.01.001
(Εγκ. Αρ. 6)

3 Δεκεμβρίου, 2001

Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,
Κυβερνητικό Εκπρόσωπο,
Πρόεδρο Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας,
Πρόεδρο Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας,
Γενικό Ελεγκτή,
Επίτροπο Διοικήσεως,
Γενικούς Διευθυντές Βουλής των Αντιπροσώπων, Υπουργείων,
Γραφείου Προγραμματισμού και Γενικό Λογιστή,
Αρχιπρωτοκολλητή Ανωτάτου Δικαστηρίου,
Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου,
Διευθυντή Γραφείου Προέδρου,

**ΘΕΜΑ: Οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμοι του 2001
(Νόμοι 30(Ι) του 2001 και 122(Ι) του 2001)**

Υπηρεσίες Γενικού Οικονομικού Συμφέροντος

Επιθυμώ να αναφερθώ στο Άρθρο 4 (ε) των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος»), το οποίο προνοεί ότι ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων οφείλει να εγκρίνει ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που έχει ανατεθεί στις επιχειρήσεις αυτές.

2. Τρεις είναι οι προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση της συγκεκριμένης διάταξης του Νόμου:

Πρώτο, η εν λόγω υπηρεσία, την οποία διαχειρίζεται η επιχείρηση, πρέπει να είναι υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος. Σημειώνεται ότι ερμηνεία του όρου «υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος» δεν έχει περιληφθεί στο Νόμο. Κι αυτό γιατί, με βάση το Κοινοτικό Κεκτημένο, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να ορίσουν τι θεωρούν ως υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, με κύριο γνώμονα τα ειδικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων (case by case approach). Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθοριστικά κριτήρια για να χαρακτηριστεί μια

υπηρεσία ως υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος είναι η αναγκαιότητα, η καθολική εφαρμογή, η κανονικότητα και η ομοιομορφία. Η υπηρεσία, λοιπόν, πρέπει να είναι αναγκαία για την καθημερινή ζωή των πολιτών, να προσφέρεται σε όλους τους πολίτες που κατοικούν στην επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους, σε κανονική βάση και σε επαρκή ποσότητα και να παρέχεται σε ομοιόμορφη ποιότητα και τιμή. Ενδεικτικά παραθέτουμε στο Παράρτημα της παρούσας Εγκυκλίου τους ορισμούς που δίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε σχετικά έγγραφα της.

Δεύτερο, η διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος θα πρέπει να έχει ανατεθεί στην επιχείρηση ρητά και επίσημα (με νομοθετική, κανονιστική, διοικητική πράξη, γραπτή απόφαση, σύμβαση) από το Δημόσιο και

Τρίτο, στη συγκεκριμένη επιχείρηση χορηγούνται δημόσιες ενισχύσεις οποιασδήποτε μορφής, οι οποίες αντισταθμίζουν απλώς το συμπληρωματικό κόστος, το οποίο προκύπτει από την ιδιαίτερη αποστολή που έχει ανατεθεί στην επιχείρηση και είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση αυτής της αποστολής. Αν, επομένως, το ύψος της ενίσχυσης που χορηγείται στην επιχείρηση δεν υπερβαίνει αυτό το συμπληρωματικό κόστος, τότε ο Έφορος είναι υποχρεωμένος, εφόσον συντρέχουν και οι υπόλοιπες προϋποθέσεις, να εγκρίνει την ενίσχυση.

3. Γίνεται, συνεπώς, αντιληπτό ότι για να μπορέσει ο Έφορος να εγκρίνει ενισχύσεις με βάση την προαναφερθείσα διάταξη, θα πρέπει η ενδιαφερόμενη επιχείρηση, η οποία επιθυμεί να επωφεληθεί από την εφαρμογή του συγκεκριμένου εδαφίου, να προσκομίσει αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία για τα εξής:

- (α) ότι οι υπηρεσίες, τις οποίες παρέχει, συνιστούν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος και
- (β) το κόστος της διαχείρισης της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος που έχει ανατεθεί στην επιχείρηση θα πρέπει να επιμετρηθεί έτσι ώστε να υπολογιστεί η ενίσχυση που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής της (για το σημείο αυτό θα ήταν απαραίτητο να προσκομιστούν μελέτες ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων).

4. Ως εκ τούτου, για να καταστεί δυνατή η έγκαιρη αξιολόγηση τόσο των υφιστάμενων όσο και των νέων προγραμμάτων/ατομικών ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που δύνανται να θεωρηθούν ως επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, παρακαλείσθε να προχωρήσετε άμεσα στη συλλογή των απαραίτητων στοιχείων, κατάρτιση των πιο πάνω αναφερόμενων μελετών και την υποβολή τους στο Γραφείο μας.

(Χρ. Ανδρέου)

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΟΡΙΣΜΟΙ

Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας

Ο όρος καλύπτει υπηρεσίες εντός και εκτός της αγοράς τις οποίες οι δημόσιες αρχές ταξινομούν ως κοινής ωφέλειας και για τις οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας.

Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος

Πρόκειται για τον όρο που χρησιμοποιείται στο άρθρο 86 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αναφέρεται σε υπηρεσίες για τις οποίες τα κράτη μέλη επιβάλλουν υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας μέσω κριτηρίων γενικού συμφέροντος. Μπορεί να καλύπτει δίκτυα μεταφορών, ενέργειας και επικοινωνίες.

Δημόσια Υπηρεσία

Πρόκειται για αμφίσημο όρο αφού μπορεί να αναφέρεται είτε στον οργανισμό που παρέχει την υπηρεσία είτε το ρόλο κοινής ωφέλειας που έχει ανατεθεί στον εν λόγω φορέα. Η υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας επιβάλλεται με στόχο τη βελτίωση ή διευκόλυνση παροχής υπηρεσίας κοινής ωφέλειας, για παράδειγμα στους τομείς των οδικών, εναέριων και σιδηροδρομικών μεταφορών και της ενέργειας. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να επιβληθούν σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Συχνά, υπάρχει σύγχυση μεταξύ του όρου «δημόσια υπηρεσία», που αναφέρεται στην παροχή υπηρεσίας προς το κοινό και του όρου «δημόσιος τομέας» που αναφέρεται στη νομική μορφή του φορέα που παρέχει την υπηρεσία, ως προς το ιδιοκτησιακό του καθεστώς.

Καθολική υπηρεσία

Η καθολική υπηρεσία, ιδιαίτερα ο καθορισμός των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας, αποτελεί θεμελιώδες συνοδευτικό στοιχείο της ελευθέρωσης τομέων όπως οι τηλεπικοινωνίες στην Ε.Ε. Ο ορισμός και η διαφύλαξη της καθολικής υπηρεσίας διασφαλίζει

ότι η συνεχής πρόσβαση και η ποιότητα των υπηρεσιών διατηρούνται για όλους τους χρήστες και τους καταναλωτές κατά τη διάρκεια της μετάβασης από τη μονοπωλιακή κατάσταση στο άνοιγμα ανταγωνιστικών αγορών. Η καθολική υπηρεσία σε ένα περιβάλλον ανοικτών και ανταγωνιστικών τηλεπικοινωνιακών αγορών ορίζεται ως το ελάχιστο επίπεδο υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας στις οποίες έχουν πρόσβαση όλοι οι χρήστες και καταναλωτές βάσει των οικείων εθνικών προϋποθέσεων, σε προσιτή τιμή.

ΑΓ/-(Ορισμοί)